
Revisornævnets Årsberetning 2 0 1 2

Revisornævnets Årsberetning 2012

Afgivet i henhold til § 13 i bekendtgørelse nr. 664 af 26. juni 2008 om Revisornævnet

INDHOLD

1. Formandens beretning for 2012	4
2. Nævnets kontaktoplysninger	5
3. Nævnets sammensætning i 2012	6
4. Værd at vide – nogle korte spørgsmål og svar	8
5. Årets statistik	13
6. Nævnets praksis i beretningsperioden.....	16
6.1. Nævnets kompetence og reaktionsmuligheder.	16
6.2. Disciplinæransvaret	16
6.3. Påtaleret	17
6.4. Erklæringsarbejde	19
6.5 Revisortilsynet	26
6.6 Visse spørgsmål om strafskyld og strafudmåling.....	34
6.9 Domstolsprøvelse af Revisornævnets afgørelser	35

1. Formandens beretning for 2012

Hermed afgives beretning for Revisornævnet for 2012.

Den voldsomme stigning i sagstilgangen, som fandt sted i 2011, tog noget af i 2012.

I alt modtog nævnet 106 sager i 2012, hvilket var et betydeligt fald i forhold til 2011, hvor antallet var helt oppe på 132. Antallet af sager modtaget i 2012 er dog stadig det næsthøjeste, idet den hittidige rekord før 2011 var 94 sager.

I 2012 var over halvdelen af klagerne indgivet af private, således 60 ud af 106 sager.

Det har endvidere vist sig, at den nedadgående tendens ikke holder, idet nævnet i de første 9 måneder af 2013 har modtaget 118 sager.

Nævnet har i 2012 afholdt 10 møder. Møderne afholdtes som omtalt i beretningen for 2011 nu i Københavns Byret.

Nævnet har i 2012 afgjort 109 sager. Heraf blev 70 sager behandlet på nævnsmøder.

Da det således ikke har været muligt at afgøre et tilstrækkelig stort antal sager til at nedbringe sagsbehandlingstiden, er der fra 1. januar 2013 sket en væsentlig udvidelse af nævnets formandskab, således at dette fremover har 5 medlemmer, jf. nedenfor.

Ved denne udvidelse, der søges kombineret med inddragelse af suppleanterne i den løbende mødeaktivitet på linje med faste nævnsmedlemmer, vil nævnet fremover tilstræbe, at der afholdes møder med dobbelt besætning således, at der til hvert nævnsmøde sættes to afdelinger. Det er nævnets håb at den samlede sagsmængde derved kan nedbringes, og at sagsbehandlingstiden kan forkortes.

Nævnet har i 2012 pålagt bøder for et beløb på i alt 4.065.000 kr.

Henrik Bitsch

2. Nævnets kontaktoplysninger

Revisornævnet
Langelinie Alle 21
2100 København Ø

Telefon 35 29 10 87

Sekretariatets åbningstid: Hverdage fra kl. 10.00 – 14.00

Sekretariatet betjenes af:
Juridisk sekretær Aleksander Pilgaard
Juridisk sekretær Lena Falk
Kontorfuldmægtig Sarah Stenberg Dam

Nævnets hjemmeside: www.revisornævnet.dk

Nævnets e-mailadresse: revisor@revisornaevnet.dk

3. Nævnets sammensætning i 2012

Formandskab:

Formand: Landsdommer Steen Taber Rasmussen
(fratrådt 16. november 2012)

Næstformand: Dommer Lone Molsted

Næstformand: Dommer Karen Duus Mathiesen

Fra 1. januar 2013 er landsdommer Henrik Bitsch tiltrådt som formand for Revisornævnet.

Herudover er dommer Marianne Madsen og dommer Grethe Jørgensen samtidig tiltrådt som næstformænd således, at Revisornævnets formandskab fra 1. januar 2013 består af 5 medlemmer.

Nævnet havde pr. 31. december 2012 følgende øvrige medlemmer:

Godkendte revisorer:

Medlem: Reg. rev. Mango Nielsen, Mango Nielsen ApS
Suppleant: Reg. rev. Per Godiksen, PG Regnskab og Finansiell Rådgivning

Medlem: Reg. rev. Lis Lindegaard, Paister Revisorerne
Suppleant: Reg. rev. Jeanette Mingon Olsen, PC Revision, Gentofte

Medlem: Reg. rev. Jette Erichsen, Landbrugsrådgivning Syd
Suppleant: Reg. rev. Carl Sivesgaard, Revisor Team Nord A/S

Medlem: Statsaut. rev. Ole Neerup, Ernst & Young

Suppleant: Statsaut. rev. Per Erik Johannessen, Deloitte

Medlem: Statsaut. rev. Poul Erik Gram Olsen, KPMG

Suppleant: Statsaut. rev. Steen Lauritzen, Christensen Kjærulff

Medlem: Statsaut. rev. Birgitte Schou Lassen, PwC

Suppleant: Statsaut. rev. Erik K. Nielsen, Beierholm Hobro

Repræsentanter for regnskabsbrugerne:

Medlem: Advokat Ulla Brandt, Dansk Erhverv

Suppleant: Chefkonsulent Christian Ohm, Dansk Erhverv

Medlem: Afdelingsdirektør Bo Dam Klausen, Nordea

Suppleant: Vicedirektør Lars Andreasen, Danske Bank

Medlem: Chefkonsulent Kristian Koktvedgaard, Dansk Industri

Suppleant: Chefkonsulent Ulla Lyk-Jensen, Dansk Industri

Medlem: Juridisk chef Anne Vibeke Gregersen, DS Håndværk og Industri

Suppleant: Christian H. M. Michaelsen, DS Håndværk og Industri

Medlem: Vice President Vibeke Aggerholm, Carlsberg Breweries A/S

Suppleant: Konsulent Jacob Ravn, Dansk Industri

Medlem: Fhv. chef for virksomhedsrelationer Birthe Werner

Suppleant: Financial Controller Jane Lauritsen Skov, ATP.

4. Værd at vide – nogle korte spørgsmål og svar

I oversigtsform gives her svar på 10 af de hyppigst forekommende spørgsmål.

Svarene er tænkt som en kortfattet information og kan derfor kun afspejle de vigtigste hovedregler.

I øvrigt henvises til afsnit 6 om nævnets praksis, som indeholder mere udførlige oplysninger.

1. Hvem kan klage?¹

Man kan kun klage, hvis man har en **anerkendelsesværdig interesse i at klage**.

Heri ligger først og fremmest, at klageren har været kunde hos revisor.

Hvis klageren ikke har været kunde, kan man kun klage, hvis man på anden måde er blevet berørt af det arbejde, som revisor har udført, navnlig ved at have disponeret i tillid til rigtigheden af det pågældende arbejde.

2. Koster det noget at klage?²

Det koster et **gebyr på 500 kr.** at klage til nævnet (kun enkelte myndigheder er fritaget). Gebyret kan indbetales til Danske Bank, reg. 3100 ktnr. 900 1743.

Man får gebyret tilbagebetalt, hvis man helt eller delvis får medhold i sin klage.

3. Hvem kan der klages over?³

Der kan kun klages over en **godkendt revisor, dvs. at revisor skal være statsautoriseret eller registreret revisor**.

Hvis revisor har været godkendt, men ikke længere er det (f. eks. fordi revisor har deponeret sin godkendelse), kan der alligevel klages, når klagen angår et arbejde, som er udført, mens revisor stadig havde sin godkendelse.

Private klagere (og de fleste myndigheder) kan ikke nøjes med at klage over revisionsvirksomheden. Klagen skal være rettet mod revisor personligt, og navnet på den pågældende revisor skal derfor altid fremgå af klagen.

4. Hvad kan der klages over?⁴

I almindelighed kan private klagere (og de fleste myndigheder) kun klage over en **erklæring**, som revisor har afgivet, og den bistand, som revisor har ydet i den forbindelse.

Hvis revisor ikke har afsluttet sit arbejde med at afgive en erklæring – f. eks. en revisionspåtegning på et regnskab – har nævnet ikke mulighed for at behandle en klage. Der kan derfor ikke klages over rene rådgivningsopgaver eller over bistand, som ikke har resulteret i, at revisor har afgivet en erklæring.

Nævnet kan aldrig tage stilling til rimeligheden af revisors honorar, her henvises til Responsumudvalget i FSR.

5. Gælder der en klagefrist?⁵

Det er en betingelse for at få en klage behandlet, at den erklæring, som klagen angår, **ikke er 5 år gammel** eller mere på det tidspunkt, da nævnet modtager klagen.

6. Hvordan klages der?⁶

Klagen skal indgives skriftligt til revisor@revisornaevnet.dk eller til nævnets post-adresse og skal være **underskrevet** af klageren personligt (eller af dennes repræsentant). Indscannede klager med original underskrift godtages på lige fod med digital signatur.

Hvis klagen ikke er underskrevet, er nævnet afskåret fra at behandle sagen.

7. Hvordan behandles sagen?⁷

Inden nævnet kan tage stilling til sagen, skal hver af parterne have lejlighed til at fremkomme med sin beskrivelse af sagens forløb. Dette sker under sagens forberedelse, hvor hver af parterne har adgang til at afgive to indlæg og til at indsende de dokumenter, som parten ønsker, at nævnet skal tage i betragtning ved afgørelsen.

Enhver af parterne – dvs. både klager og den indklagede revisor – har endvidere ret til at møde personligt i nævnet og redegøre for sagen, inden nævnet træffer sin afgørelse. I så fald skal ønske herom indgives til nævnets sekretariat.

Hvis ingen af parterne har ønske om at komme personligt til stede i nævnet (mundtlig behandling), vil nævnet behandle sagen alene på grundlag af de foreliggende skriftlige oplysninger, der fremgår af de dokumenter og indlæg, som fra begge sider er indsendt til nævnet (skriftlig behandling).

Parterne har adgang til at lade sig repræsentere af f. eks. en advokat, men må i så fald selv afholde udgifterne hertil. Nævnet har ikke mulighed for at beskikke advokat for en part.

8. Hvad kan nævnets afgørelse gå ud på?⁸

Nævnet vil normalt ved sin afgørelse tage stilling til, om revisor har overholdt de regler, som gælder for udførelsen af den pågældende erklæringsopgave, og vil typisk bedømme, om revisor har handlet i overensstemmelse med god revisorskik.

Hvis nævnet finder, at der ikke er grundlag for kritik af revisors erklæringsarbejde, vil afgørelsen falde ud til **frifindelse** af revisor.

Finder nævnet derimod, at revisor ikke har overholdt de gældende regler, kan nævnet meddele revisor en **advarsel** eller pålægge revisor en **bøde**, som tilfalder statskassen.

I alvorlige tilfælde kan nævnet også **frakende** revisor godkendelsen (beskikkelsen som registreret eller statsautoriseret revisor).

Andre reaktionsmuligheder har nævnet ikke. Nævnet kan således navnlig ikke pålægge revisor at yde erstatning eller bestemme, at revisor har fortabt retten til honorar.

Nævnet kan aldrig tilkende den vindende part sagsomkostninger fra den tabende part i sagen. Parterne må derfor selv bære deres eventuelle udgifter til sagen, f. eks. rejseomkostninger til nævnet eller udgifter til advokat.

9. Hvornår kan nævnets afgørelse forventes?

Nævnets sagsbehandlingstid har i beretningsåret ligget på omkring 1 år.

10. Er det muligt at klage over nævnets afgørelse?⁹

Nævnet er den øverste administrative instans på området. Nævnet træffer derfor den endelige, administrative afgørelse i klagesagen, og det er ikke muligt at klage over denne afgørelse til nogen anden, administrativ myndighed.

Den part, der er utilfreds med en afgørelse, har dog altid adgang til at indbringe sagen for domstolene.

11. Hvor kan man læse mere?

De gældende regler for nævnets virksomhed kan læses på Revisornævnets hjemmeside, hvor revisorloven og den gældende bekendtgørelse om Revisornævnet kan findes under fanen "OM NÆVNET".

Noter:

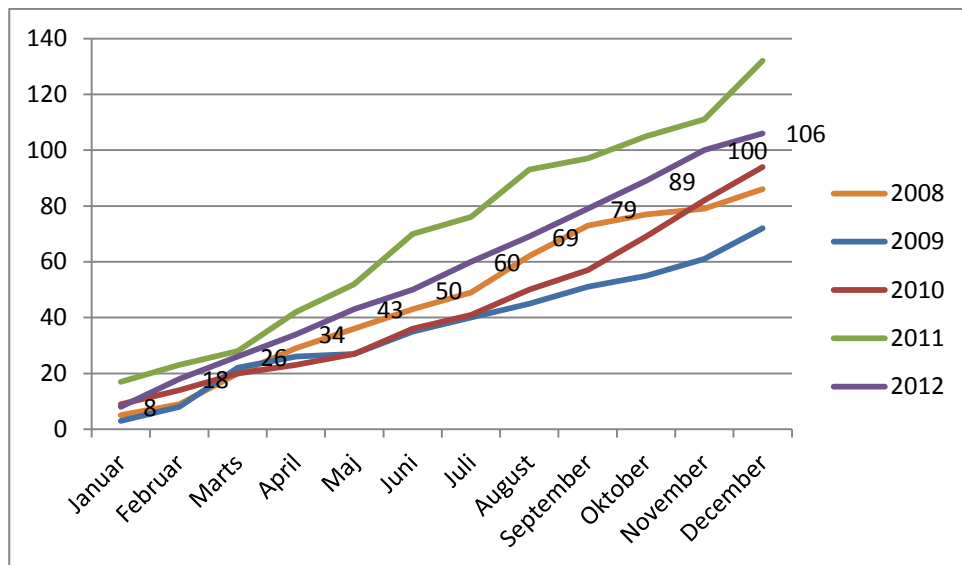
"RL" henviser til revisorloven, medens "BKG" henviser til bekendtgørelsen om Revisornævnet.

1. RL § 43, stk. 6.
2. RL § 43, stk. 7, BKG § 5, stk. 3, og § 12, stk. 4.
3. RL § 43, stk. 3, jf. § 44, stk. 1, jf. § 1, stk. 4, sammenholdt med § 43, stk. 4, og § 44, stk. 4, jf. § 1, stk. 5. Kun Revisortilsynet samt Erhvervsstyrelsen kan indklage en revisionsvirksomhed direkte, jf. RL § 43, stk. 5.
4. RL § 43, stk. 3, jf. § 1, stk. 2 og 3.
5. RL § 46.
6. BKG § 5, stk. 1.
7. BKG § 5, stk. 2, § 8, § 9, stk. 1, og § 10.

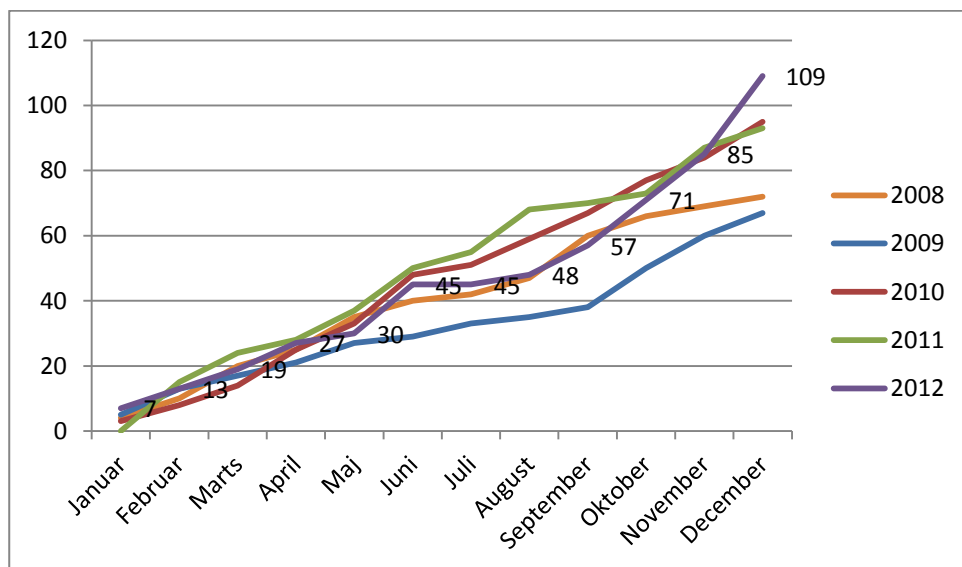
-
8. RL § 44, stk. 1, 2 og 4.
 9. BKG § 11, stk. 3.

5. Årets statistik

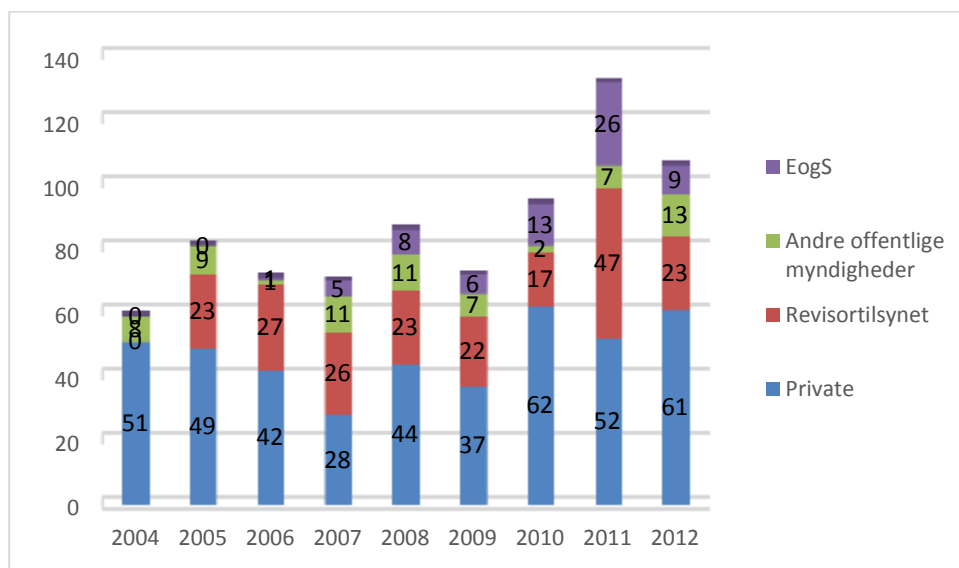
Indkomne sager totalt over 2012

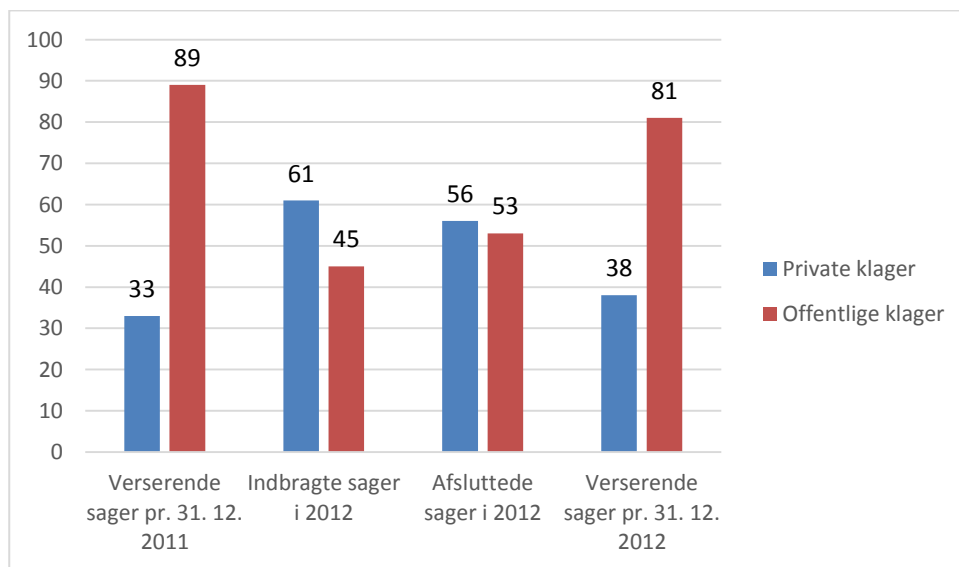
Afsluttede sager totalt over 2012

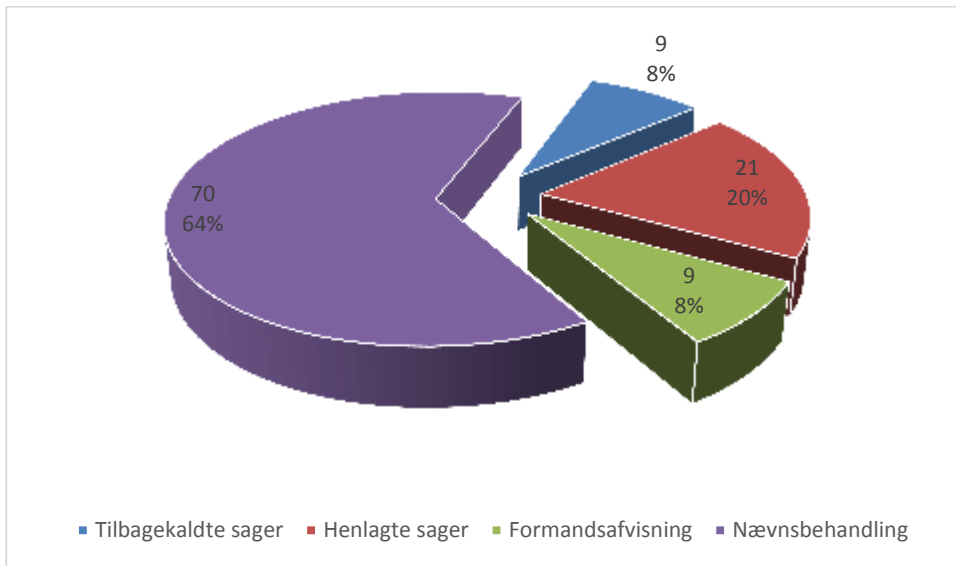
Fordelingen af indkomne sager fra RT og ES ift. øvrigt indkomne sager i perioden 2004-2012:

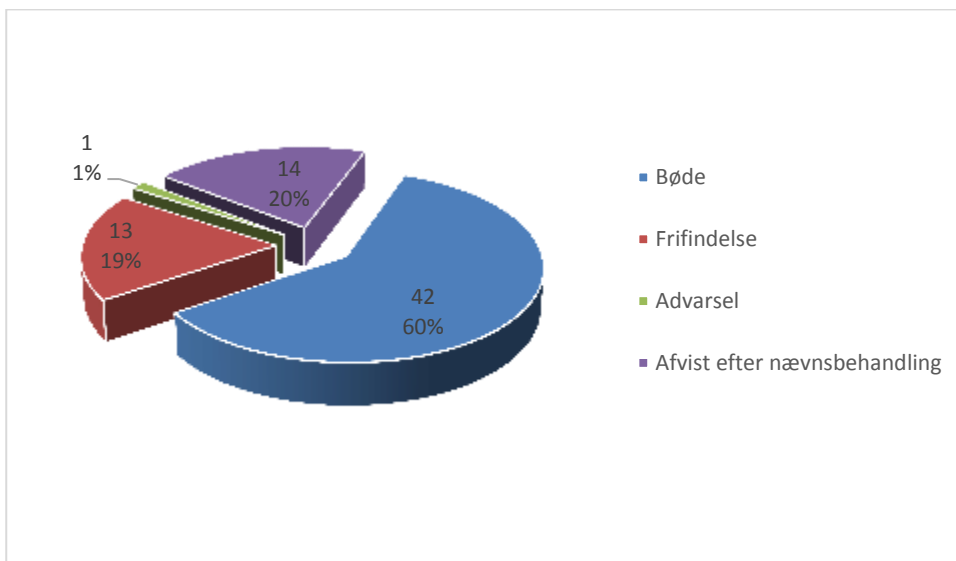
Udviklingen i sagsmængden i løbet af 2012:

Fordelingen af afsluttede sager 2012:

Fordeling på afgørelser i de nævnsbehandlede sager i 2012

6. Nævnets praksis i beretningsperioden

I det følgende er gengivet referat af et antal af de kendelser, som nævnet har afsagt i 2012. En mere omfattende gennemgang af nævnspraksis findes i 2011 – beretningen på side 19 – 125.

6.1 Nævnets kompetence og reaktionsmuligheder.

Der henvises til beretningen for 2011 side 19–24.

6.1.2 Saglig kompetence

Kendelse af 12. marts 2012 i sag 92/2010

Revisor R blev af en bank anmodet om at udarbejde en rapport om selskabet S` "regnskabsmæssige og økonomiske situation." Det var banken, der ønskede rapporten udarbejdet, og R var valgt af banken, men rapporten skulle udarbejdes i samarbejde med selskabets ledelse. På grundlag af den rapport, som R udarbejdede, opsagde banken sit engagement med S, der kort efter blev erklæret konkurs. Hovedaktionæren, hvis samlede tab androg ca. 10 millioner kr., klagede herefter over R. Klager gjorde gældende, at R havde indtaget en "dobbeltrølle", og at hans arbejde i flere henseender havde været mangelfuldt. Indklagede gjorde herover for bl.a. gældende, at den type opgave, som han havde løst for banken, ikke var en erklæring i revisorlovens forstand, og at klagen burde afvises. Nævnet gav indklagede medhold i, at indklagedes rapport med den deri indeholdte udtalelse om S ikke var en erklæring, som var omfattet af revisorlovens § 1, stk. 2 eller 3, hvorfor klagen blev afvist.

6.2 Disciplinæransvaret

Der henvises til beretningen for 2011 side 24-39.

6.2.2 Ansvarrets subjekter

6.2.2.3 Ansvarrets indtræden, varighed og ophør

Kendelse af 25. april 2012 i sag 106/2011

En klient K klagede over to revisorer og udvidede efterfølgende klagen til også at omfatte det revisionsfirma, i hvilket de drev virksomhed. Da begge de indklagede revisorer var afdøde ved døden, allerede før klagen blev indgivet, meddelte nævnet, at klagen var bortfaldet. Klagerne anmodede derefter om, at klagebehandlingen blev fortsat mod revisionsfirmaet. Nævnets formand afviste sagen, idet det anførtes, at de afdøde revisorer ikke kunne være ansvarssubjekter for en disciplinærsag, at der herefter ikke kunne tages stilling til, om revisionsvirksomheden, der var en personligt drevet virksomhed, var en personligt drevet virksomhed.

somhed, måtte have pådraget sig et medansvar, og at private ikke efter revisorlovens § 43, stk.6, kunne indgive klage over en revisionsvirksomhed.

Kendelse af 17. december 2012 i sag 87/2011

RT havde klaget over en revisionsvirksomhed drevet i ApS-form og over revisor personligt. Revisionsvirksomheden var taget under tvangsopløsning, ligesom revisors godkendelse var bortfaldet. På denne baggrund lagde nævnet til grund, at revisionsvirksomhedens ledelse ikke længere havde en indflydelse på selskabet, som derfor ikke kunne drives som en revisionsvirksomhed med afgivelse af erklæringer. Henset hertil fandt nævnet, at revisionsvirksomheden ikke længere eksisterede som straffesubjekt, hvorfor klagen mod virksomheden blev afvist. Revisor blev fundet skyldig i ikke at have sikret sig tilstrækkelig dokumentation i en række enkeltsager, idet der ikke forelå dokumentation for planlægning og udførelse af handlinger i forbindelse med erklæringsafgivelse. Revisor blev endvidere fundet skyldig i at have taget forbehold i strid med erklæringsbekendtgørelsen i 4 sager. Revisor blev pålagt en bøde på 75.000 kr.

6.2.3 Gerningsindhold

6.2.3.3 Accessorisk virksomhedsansvar

Kendelse af 14. december 2012 i sag 88/2012

SKAT have indklaget to revisorer og en revisionsvirksomhed for Revisor-nævnet. De to revisorer blev fundet skyldige i at have overtrådt erklæringsbekendtgørelsen ved at have givet en blank revisionspåtegning på årsrapporter i tre tilfælde, hvor de ikke havde haft det fornødne revisionsbevis. De to revisorer blev hver pålagt en bøde på 75.000 kr. for forholdene. Revisionsvirksomheden blev frifundet, idet SKAT ikke havde anført noget til støtte for, at virksomheden skulle ifalde accessorisk ansvar.

6.2.4.3 Virksomhedsansvar

Se eksempelvis kendelse af 5. november 2012 i sag 81/2011
(Er refereret under punkt 6.5.2.4)

6.3 Påtaleret

Der henvises til beretningen for 2011 side 39-47.

6.3.1 Retlig interesse

Kendelse af 7. februar 2012 i sagerne 30/2010 og 32/2010

I en sag, hvor der bl.a. var klaget over revisors fakturering, udtalte nævnet:

"Nævnets saglige kompetence er [] begrænset til erklæringsafgivelse, jf. tidligere revisorlovs § 19, stk. 3, jf. § 1, stk. 2. Efter revisorlovens forarbej-

der må nævnets kompetence anses for at omfatte "hele processen fra opdragets givelse over de enkelte undersøgelser til den endelige erklæring" (jf. betænkning 1411/2002 om Revisorlovgivningen s. 66). På denne baggrund – og i overensstemmelse med fast nævnspraksis under den tidligere revisorlovgivning – finder nævnet fortsat at kunne påkende, om revisors fakturering af erklæringsarbejde overholder faktureringsbekendtgørelsen.

Dette må imidlertid forudsætte, at en klage desangående fremsættes i tidsmæssig sammenhæng med faktureringen. I denne sag er der tale om en klage fremsat i juni 2010 over fakturering af revisorarbejde udført i perioden fra 2002 til 2006, faktureret i perioden fra august 2004 til august 2006, og fremsat efter, at der er anlagt sag ved domstolene vedrørende betaling. På denne baggrund finder Revisornævnet ikke, at klager har den fornødne retlige interesse i nu at klage til nævnet over, at specifikation mv. af de pågældende fakturaer ikke måtte være fremkommet eller ikke opfylder kravene til specifikation i faktureringsbekendtgørelsen. Derfor afvises dette klagepunkt."

6.3.4 Klagens indhold og form

Nævnet har i beretningsperioden taget stilling til betydningen af, at klagen ikke er vedlagt den eller de erklæringer, der klages over.

Kendelse af 27. april 2012 i sag 47/2011

I denne sag havde SKAT klaget blandt andet over, at revisor havde afgivet revisionspåtegning på to årsregnskaber for et anpartsselskab uden at have meddelt supplerende oplysninger om ulovligt aktionærlån. Nævnet frifandt revisor, idet klagen uden de pågældende årsregnskaber ikke fandtes egnede til at danne grundlag for nævnets behandling af sagen.

Se også kendelse af 13. februar 2012 i sag 19/2011 refereret under pkt. 6.5.2.4.

Kendelse af 15. oktober 2012 i sag 82/2011

En klager, K, rettede henvendelse til ledelsen i en pensionskasse, i hvilken klageren havde interesser, og anmodede om nærmere oplysninger om en ejendom i udlandet, som pensionskassen havde erhvervet. Henvendelsen blev tillige sendt til pensionskassens revisor, R. Denne besvarede ikke indledningsvis henvendelsen. Efter at have modtaget en rykker fra K svarede R, at spørgsmålene ville blive taget i betragtning ved udførelsen af revisionen, men at R ikke kunne besvare eller kommentere spørgsmålene i øvrigt. K rettede efterfølgende på ny henvendelse til R, idet K angav, at han mente, at R var forpligtet til at svare, selvom ledelsen af pensionskassen ikke ville svare. K klagede efterfølgende til nævnet over R, idet han formulerede sine klagepunkter som en række spørgsmål. K anførte nærmere, at årsrapporten for 2010, som var udarbejdet af R, var mangelfuld, og at medlemmerne ikke kunne tage stilling til den på generalforsamlingen, at der ikke var indeholdt oplysning om intern revision, at R ikke havde besvaret K's spørgsmål, og at det burde have været anført i revisionspåtegningen, at le-

delsen af pensionskassen var uvederhæftig. Nævnet anførte, at det ikke var godtgjort, at R ikke havde overholdt god revisionskik vedrørende klagepunkt 1, 2 og 4, og tilføjede, at disse klagepunkter ikke var konkretiserede eller beviste. Spørgsmålet om, hvorvidt R burde have besvaret K's spørgsmål antoges at falde uden for nævnets kompetence, og dette klagepunkt blev derfor afvist, mens R i øvrigt blev frifundet.

Kendelse af 21. december 2012 i sag 67/2011

RTs klage over en revisionsvirksomhed angik manglende anvendelse af kvalitetsstyringssystemet i fornødent omfang. I argumentationen for klagen anførte RT, at virksomheden ikke havde procedurer for indhentelse af uafhængighedserklæring fra de ansatte. Revisornævnet tog ikke punktet vedrørende uafhængighedserklæringer under påkendelse, da dette ikke kunne anses for kvalificeret som et klagepunkt. Nævnet fandt det godtgjort, at virksomheden ikke havde anvendt kvalitetsstyringssystemet i fornødent omfang. Revisor blev fundet skyldig i, at det arbejde, han havde udført i enkeltsagerne, var utilstrækkeligt og kun delvist dokumenteret, og for i to tilfælde at have afgivet konklusion i revisionspåtegninger i tilfælde, hvor han havde taget forbehold, som burde have ført til en afkræftende eller ingen konklusion. Da revisors forhold var begået før en tidligere fældende kendelse, blev bøden fastsat som en tillægsbøde. Der var tillige tale om gentagelse, da forholdene ganske overvejende var begået efter to fældende kendelser. Bøden for revisor blev fastsat til en tillægsbøde på 50.000 kr. Nævnet pålagde virksomheden en bøde på 100.000 kr. Nævnet havde overvejet, om der forelå en gentagelsessituation for så vidt angik revisionsvirksomheden, og anførte herom i præmisserne:

"I overensstemmelse med fast praksis er udgangspunktet for sanktionsfastsættelsen for revisionsvirksomhedens vedkommende en bøde på 100.000 kr. i 1. gangstilfælde. Den revisionsvirksomhed, som revisor tidligere var tilknyttet (CVR nr. ...), blev ved nævnets kendelse af 21. december 2009 pålagt en bøde på dette beløb. Under hensyn til Østre Landsrets dom i UfR 2012.1362Ø har nævnet derfor overvejet, om der nu foreligger en gentagelsessituation, således at der skal udmåles en forhøjet bøde. Revisortilsynet har imidlertid ikke forelagt nævnet oplysninger, der giver grundlag for at fastslå, at der reelt – uanset forskel i den juridiske organisationsform og i CVR nr. – er identitet mellem den nu indklagede virksomhed og den tidligere bøde-fældte. På denne baggrund finder nævnet, at sagen må bedømmes som et 1. gangstilfælde."

6.4 Erklæringsarbejde

Der henvises til beretningen for 2011 side 47-83.

6.4.3 Kompetencemangler

I det følgende omtales de enkelte kompetencemangler nærmere (for så vidt de kan bevirke ansvar og ikke fører til afvisning).

6.4.3.1 Mangler ved registreringen i Revireg

Kendelse af 21. december 2012 i sag 74/2011

ES havde klaget over en revisor for at have afgivet en revisionspåtegning gennem en revisionsvirksomhed, som han ikke længere var tilknyttet i Revireg. Revisor havde fået overdraget opgaven af revisionsvirksomheden, inden han forlod denne. Idet ansvaret for, at registreringen var i orden, ifølge bekendtgørelse om Revireg § 4, stk. 1, påhvilede revisionsvirksomhedens ledelse, som revisor ikke var en del af, blev revisor frifundet.

Kendelse af 11. oktober 2012 i sag 7/2011

A, der var godkendt revisor, afgav en lang række erklæringer uden at være tilknyttet en revisionsvirksomhed i Revireg. A gjorde gældende, at den manglende registrering var en undskyldelig fejl, idet han ikke var opmærksom på de nye regler. Nævnet udtalte, at den manglende registrering berode på en tilsidesættelse af en pligt, der påhvilede A som godkendt revisor og indehaver af virksomheden, og pålagde – i overensstemmelse med nævnets faste praksis i disse tilfælde og da oplysningerne om A's personlige forhold ikke kunne føre til andet resultat - A en bøde på 100.000 kr.

I disse "freelance-tilfælde", hvor der sker erklæringsafgivelse uden om en revisionsvirksomhed, afspejler bødeudmålingen, at den pågældende revisor dermed sætter sig uden for kvalitetskontrollen og kravet om at have et kvalitetsstyringssystem, uanset om dette har været tilsigtet eller ej. Bødepositionen er derfor som udgangspunkt den samme som bøden til en revisionsvirksomhed for erklæringsafgivelse, uden at kvalitetsstyringssystemet er anskaffet eller i orden (jf. nedenfor under pkt. 6.5.2).

6.4.3.2 Inhabilitet

Efter nævnets praksis er udgangspunktet for sanktionsfastsættelsen fortsat en bøde på 100.000 kr., dog på 150.000 kr., når erklæringen angår krydsrevision. Dette sanktionsniveau afspejler, at inhabilitet er et brud på selve revisorstandens "adelsmærke" som offentlighedens tillidsrepræsentant, uafhængigheden.

I beretningsperioden har nævnet behandlet følgende sager vedrørende inhabilitet:

Kendelse af 12. marts 2012 i sag 29/2010

Revisor A og revisor B var tilknyttet samme revisionsvirksomhed. Revisor A havde revideret åbningsbalance og årsrapport for et selskab samt årsrapporten for et andet selskab, i hvilke selskaber revisor B var ledelsesmedlem. Nævnet udtalte, at dette forhold var en overtrædelse af revisorlovens § 24, stk. 1, samt uafhængighedsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, idet det kunne vække tvivl om revisors uafhængighed hos en velinformeret tredjemand. Revisor A blev pålagt en bøde på 100.000 kr.

Kendelse af 17. december 2012 i sag 115/2011

Revisor A havde afgivet revisionspåtegning på årsrapporten for et selskab, hvori revisor B var eneste ledelsesmedlem og ejer, på et tidspunkt, hvor de begge var medlem af bestyrelsen for den revisionsvirksomhed (et ApS), som erklæringen var afgivet gennem. Revisor B ejede revisionsanpartssel-

skabet gennem et andet selskab. Nævnet udtalte, at revisor A herved havde en sådan forretningsmæssig forbindelse med den virksomhed, opgaven vedrørte – ”i form af at være medlem af bestyrelsen sammen med revisor B i et af denne – indirekte - ejet selskab”, at der var tale om en overtrædelse af revisorlovens § 24, stk. 1, jf. uafhængighedsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 4, og pålagde revisor A en bøde på 100.000 kr.

Kendelse af 27. juni 2012 i sag 10/2011

RT havde over for en revisionsvirksomhed klaget over, at virksomhedens kvalitetsstyringssystem ikke indeholdt tilstrækkelige procedurer for uafhængighed og over for revisorerne A og B over, at de havde ”overtrådt uafhængighedsbestemmelsen i § 13, stk. 3, jf. § 13, stk. 2, nr. 2, i 2003-loven ved dels at indgå en aftale om aflønning for andet end det udførte arbejde, mens de fungerede som revisorer for [], og dels ved at afgive revisionspåtegninger for årsrapporter for (tre anpartsselskaber)”. De indklagede revisorer blev idømt hver en bøde på 250.000 kr. for inhabilitet ved at have afgivet revisionspåtegninger på årsrapporterne for moder- og datterselskaber til trods for, at der forinden var indgået aftale om resultatafhængig aflønning for revisorrådgivning ved salg af koncernen. Revisionsvirksomheden blev frifundet. Nævnet udtalte, at kvalitetsstyringssystemet var taget behørigt i brug og anvendt og var tilstrækkeligt til at sikre, dels at den eventuelle indgåelse af rådgivningsaftalen med det resultatafhængige honorar blev identificeret som et habilitetsproblem, dels at revisionsvirksomheden og dens revisorer forholdt sig til problemet og tog stilling til, om de samtidig kunne afslutte erklæringsopgaven.

(kendelsen er indbragt for domstolene)

Kendelse af 14. marts 2012 i sag 73/2011

To revisorer sad begge i bestyrelsen for et revisionselskab. Den indklagede revisor reviderede årsrapporten for et selskab, hvor den anden revisor sad i bestyrelsen. Revisornævnet fandt, at dette var i strid med revisorlovens § 24, jf. uafhængighedsbekendtgørelsens § 6, nr. 3, og idømte revisor en bøde på 100.000 kr.

(se endvidere kendelse af 5. oktober 2012 i sag 38/2011, som er refereret under punkt 6.6.3.)

6.4.3.3 Krydsrevision

Kendelse af 3. september 2012 i sag 15/2008-S

En revisor blev dømt for at have udført krydsrevision med en anden revisor, idet han havde revideret et ApS og et revisionselskab, hvori den anden revisor sad i direktionen, ligesom den anden revisor havde revideret et revisionselskab og andre selskaber, hvori den indklagede revisor sad i direktionen. Ifølge nævnets praksis er bøden for krydsrevision 150.000 kr. Bøden blev fastsat til 75.000 kr. på grund af den tid, der var forløbet fra forholdet var begået, til sagen blev afgjort i nævnet, og fordi revisor var blevet dømt for dokumentfalsk, som var anmeldt af nævnet.

Kendelse af 3. september 2012 i sag 16/2008-S

Denne sag vedrørte den revisor, som havde udført krydsrevision med indklagede i ovennævnte sag 15/2008-S. Bøden blev fastsat til 75.000 kr., idet nævnet som i 15/2008-S lagde vægt på den tid, der var forløbet fra forholdet var begået, til sagen blev påkendt i nævnet, uden at det skyldtes revisors forhold.

6.4.4 Kvalitetsmangler ved selve erklæringen

Kendelse af 30. januar 2012 i sag 29/2011

RT havde indbragt revisor personligt i forbindelse med en kvalitetskontrol. Revisor blev fundet skyldig i overtrædelse af erklæringsbekendtgørelsen ved at have taget et forbehold i revisionspåtegningen, der var så væsentligt og gennemgribende, at revisor enten skulle have afgivet en afkræftende konklusion eller have undladt at afgive en konklusion, samt for at have afgivet erklæring gennem en revisionsvirksomhed, der ikke eksisterede på erklæringstidspunktet. Bøden fastsat til 40.000 kr., idet der var tale om et gentagelsestilfælde.

Kendelse af 14. december 2012 16/2011

En klager, K, var indtil 31. juli 2010 direktør for selskabet A A/S og tillige aktionær i dette selskab, der beskæftigede sig med projektudvikling. Efter uenighed mellem K og de øvrige deltagere i selskabet fratrådte K. Indklagede R anførte i årsrapporten, at selskabet havde flere tilgodehavender hos K, og at K havde misligholdt sine forpligtelser bl.a. ved at have ladet selskabet betale udgifter, der ikke var godkendt af bestyrelsen. Det anførtes tillige, at der var fremsat et krav mod selskabet af en person, der angav at have haft ansættelse i selskabet. Det var endvidere anført i ledelsesberetningen, at K uretmæssigt havde borttaget 2 projekter fra A A/S. R meddelte blank påtegning med visse forbehold, der dog ikke påvirkede konklusionen. Det fremgik af sagen, at der var uenighed mellem parterne om en lang række udgifter, herunder om disse skulle afholdes af K eller selskabet. K klagede bl.a. over, at R havde bogført et tilgodehavende i A A/S hos klageren, selvom K aldrig havde anerkendt at skyldte dette beløb ligesom R havde undladt at tage hensyn til et tilgodehavende, som K havde hos A, idet R havde fremsat ubegrundede krav om særlig dokumentation herfor i form af originale bilag, selvom R var i besiddelse af kopier. Endvidere klagede K over, at R havde revideret ledelsesberetningen med den anførte oplysning om, at K uretmæssigt havde borttaget projekter. Nævnet anførte om disse klagepunkter, at R var bekendt med, at der i forbindelse med ophøret af K's samarbejde med de øvrige selskabsdeltagere var opstået uenighed, og at denne uenighed vedrørte beløb, der i forhold til selskabets egenkapital og omsætning, var væsentlige. Nævnet lagde endvidere til grund, at R vedrørende ledelsesberetningen alene havde henholdt sig til flertalsaktionærernes opfattelse og undlod at spørge K, som R løbende havde kontakt med. Nævnet fandt herefter, at R ikke havde udvist den nøjagtighed, integritet, objektivitet m.v., som R i sin egenskab af offentlighedens tillidsrepræsentant burde have udvist. Nærmere anførte nævnet, at den bestående uenighed om væsentlige beløb og projekter burde have ført til, at R havde afgivet en afkræftende konklusion. R ikendtes en bøde på 40.000 kr. vedrørende disse

klagepunkter. Sagen omfattede tillige to andre klagepunkter, hvoraf det ene afvistes, og R frifandtes i det andet.

6.4.4.1 Erklæringsafgivelse på helt utilstrækkeligt grundlag

Kendelse af 20. februar 2012 i sag 30/2011

Revisorerne R1 og R2 anførte i en note i et årsregnskab for et anpartsselskab, at to selskaber var hovedanpartshavere, og at to andre selskaber var "tilknyttede virksomheder". Dette var ikke i overensstemmelse med indholdet i selskabets anpartshaverfortegnelse. R1 modtog og accepterede senere et bødeforelæg herfor. Selskabet klagede over, at revisorerne havde påført årsregnskabet en note af et urigtigt indhold. Nævnet afviste klagen for R1 med henvisning til, at denne allerede havde vedtaget en bøde for forholdet. For så vidt angik R2 udtalte nævnet, at der ikke kunne påhvile revisor nogen pligt til at tage juridisk stilling til, om oplysningerne om ejerforhold, som revisor havde modtaget, var korrekte, og at det først og fremmest måtte være op til selskabets ledelse at give revisor korrekte oplysninger, hvilket ikke var sket. R2 frifandtes herefter, idet nævnet tillige anførte, at den omstændighed, at R1 havde valgt at acceptere en bøde ikke kunne føre til et andet resultat.

Kendelse af 29. maj 2012 i sag 45/2011

RT havde i forbindelse med en kvalitetskontrol indbragt revisor personligt for at have undladt at afgive en supplerende oplysning vedrørende ulovlig selvfinansiering i revisionspåtegningen på årsrapporten for et A/S. Revisor havde påstået frifindelse under anbringende af, at han havde iværksat adækvate undersøgelser til afklaring af, om der var en begrundet formodning om, at medlemmer af ledelsen kunne ifalde erstatnings- eller strafansvar. Både hans egne undersøgelser og afdækning gennem selskabets advokat førte til den vurdering, at der ikke forelå ulovlig selvfinansiering. Nævnet fandt, at A/S'et havde finansieret købet af sig selv og stillet pant i egne aktier til sikkerhed for lånet til købet af sig selv, og at der således - uanset at låneoptagelsen fandt sted ca. ½ år efter købet af selskabet - forelå ulovlig selvfinansiering. Revisor burde derfor have afgivet en supplerende oplysning herom i revisionspåtegningen. Nævnet udtalte videre, at den omstændighed, at indklagede havde drøftet spørgsmålet med selskabets advokat, der samtidig var medlem af bestyrelsen, ikke fandtes at fritage revisor for ansvaret for vurderingen af, om der forelå ulovlig selvfinansiering, og at indklagedes anbringende om, at han befandt sig i en disculperende retsvildfarelse ikke kunne føre til andet resultat henset til, at revisorlovens § 16, stk. 1, om tilsidesættelse af god revisorskik efter nævnets faste praksis er et uagtsomhedsdelikt. Revisor blev for overtrædelse af erklæringsbekendtgørelsens § 7, stk. 2, anset med en bøde på 15.000 kr.

Kendelse af 11. juni 2012 i sag 80/2011

RT havde indbragt to revisorer for at have afgivet blank revisionspåtegning på det interne årsregnskab for en forening uden at have fornøden dokumentation for grundlaget for den afgivne erklæring. Nævnet fandt det godtgjort, at de indklagede revisorer ikke havde anvendt kvalitetsstyringssystemet fuldt ud i forbindelse med revisionen og afgivelse af erklæringen. Der forelå

således ikke tilstrækkelige arbejdspapirer til, at den fornødne dokumentation var til stede. Revisorerne blev hver tildelt en advarsel.

Kendelse af 14. december 2012 i sag 86/2011

RT havde indbragt revisor personligt i forbindelse med en kvalitetskontrol og havde klaget over erklæringsfejl i to erklæringsopgaver. Nævnet fandt det godtgjort, at revisor i den ene sag ikke havde tilstrækkelig revisionsbevis som grundlag for afgivelse af erklæringen, der var til en offentlig myndighed, og for i den anden sag ikke at have taget forbehold i erklæringen for forkert regnskabsmæssig behandling af en indbetaling. Revisor blev pålagt en bøde på 40.000 kr.

Kendelse af 14. december 2012 i sag 89/2011

Revisor anset med en bøde på 25.000 kr. for at have afgivet en erklæring med forbehold uden, at dette afspejlede sig i konklusionen, og for utilstrækkelig revision af varelager.

Kendelse af 5. november 2012 i sag 100/2011

Revisor anset med en bøde på 50.000 kr. for at have undladt at tage forbehold i revisionspåtegningen på årsrapporten for et anpartsselskab for forkert indregning af fast ejendom. Udtalt at nævnet anså det for en graverende fejl.

Kendelse af 21. december 2012 i sag 95/2011

Et selskabs ledelse havde undladt at angive og indeholde udbytteskat af 3,6 millioner kr., idet bruttoudbyttet blev modposteret med et ulovligt anpartshaverlån. Henset til at der var tale om en væsentlig post, burde revisor have undersøgt, om udbytteskat var betalt, hvorved revisor ville have konstateret, at ledelsen ikke havde overholdt gældende regler om rettidig angivelse og betaling af udbytteskat. Udførelsen af revisionen i overensstemmelse med god revisorskik ville således have medført, at revisor havde haft en begrundet formodning om, at medlemmer af ledelsen kunne ifalde erstatnings- eller strafansvar. Ved ikke at have givet en supplerende oplysning om, at ledelsen ikke havde overholdt gældende regler om rettidig angivelse af udbytte og betaling af udbytteskat, havde indklagede overtrådt erklæringsbekendtgørelsen og blev pålagt en bøde på 20.000 kr.

Kendelse af 11. oktober 2012 i sag 69/2011

Skyldig udbytteskat på 728.000 kr. vedrørende udbyttet for 2008/09 var i årsrapporten for 2009/2010 for et ApS fejlagtigt anført under egenkapitalen sammen med forslag til udbytte for regnskabsåret 2009/10. Udbytteskatten for det i januar 2010 vedtagne udbytte, der forfaldt til betaling i februar 2010, blev først betalt i april 2011. Revisornævnet fandt, at de to erklæringsafgivende revisorer burde have undersøgt forholdet nærmere, og at de ved ikke i revisionspåtegningen på årsrapporten for 2009/10 at have givet en supplerende oplysning om, at ledelsen ikke havde overholdt gældende regler vedrørende rettidig angivelse og betaling af udbytteskat, havde overtrådt erklæringsbekendtgørelsen. Den ene revisor var ved en tidligere kendelse fra nævnet straffet med en bøde på 200.000 kr., og det forhold, som var til bedømmelse, var begået før kendelsen var afsagt. For denne revisor

fastsattes ingen tillægsbøde, jf. princippet i straffelovens § 89. Den anden revisor blev idømt en bøde på 20.000 kr.

Kendelse af 3. september 2012 i sag 9/2011

Revisor blev fundet skyldig i utilstrækkelig dokumentation for revisions-handlinger, for ikke at have taget forbehold for, at en årsrapport på et punkt ikke var aflagt i overensstemmelse med årsregnskabsloven, for ikke at have tilstrækkelig dokumentation og konklusion vedrørende overvejelser om modificeret konklusion samt for ikke at have dokumentation for konsultation vedrørende vanskelige eller omtvistelige forhold på trods af going concern problemer. For disse forhold blev revisor idømt en bøde på 50.000 kr.

Kendelse af 13. november 2012 i sag 55/2011

Revisor havde afgivet revisionspåtegning på årsrapporten for et børsnoteret selskab. Ved opgavens start var revisor bevidst om, at revisionsteamet ikke var tilstrækkeligt professionelt. Revisor havde derfor ikke levet op til revisorlovens § 16, hvorefter revisor skal udvise blandt andet professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne. Der var endvidere ikke udført kvalitetssikringsgennemgang inden revisors afgivelse af revisionspåtegning, som det kræves ved børsnoterede selskaber. Revisor blev tillige fundet skyldig i dette forhold. Revisor blev pålagt en bøde på 75.000 kr., idet nævnet i skærpende retning lagde vægt på, at der var tale om revision af et børsnoteret selskab.

6.4.4.2 Aktionærlån

Kendelse af 5. november 2012 i sag 101/2011

RT klagede efter en kvalitetskontrol over revisor, idet kontrollanten i forbindelse med kvalitetskontrollen konstaterede, at revisor i sin påtegning på årsrapporten for et ApS ikke havde givet supplerende oplysning om et ulovligt anpartshaverlån, som var nedbragt i løbet af regnskabsåret. Nævnet lagde ved sanktionsfastsættelsen vægt på, at der var tale om en formel overtrædelse, og fastsatte bøden til 10.000 kr.

Se også kendelse af 28. juni 2012 i sag 51/2011 refereret under 6.5.2.1 og kendelse af 17. december 2012 i sag 90/2011 refereret under 6.5.2.3.

6.4.5 Kvalitetsmangler ved andre dele af revisors bistand

Kendelse af 17. december 2012 i sag 53/2011

En klient, K, blev for indkomstårene 2007 og 2008 beskattet af værdi af fri bil vedrørende to biler, der tilhørte en af klienten i selskabsform drevet virksomhed. Ansættelsen skete skønsmæssigt, da K ikke havde ført kørebog og ikke var i besiddelse af bilagsmateriale af betydning. Spørgsmålet om privat benyttelse af bilerne var af revisor R omtalt i revisionsprotokollen for 2007, der var underskrevet af K. K klagede over, at revisor R, der for årene 2007 og 2008 havde meddelt blank påtegning på virksomhedens regnskaber, ikke havde givet supplerende oplysninger vedrørende bilerne og ikke havde rådgivet K om førelse af kørebog, der kunne have ført til undgåelse af personlig

beskatning af værdi af fri bil. Nævnet lagde ved sin afgørelse til grund, at K ikke havde oplyst R om, at bilerne også blev benyttet privat, og at omregistrering til delvis privat benyttelse var foretaget af K selv uden underretning til R. Nævnet udtalte herefter, at en virksomheds ledelse har en selvstændig pligt til at holde revisor korrekt og relevant informeret. Da dette ikke var sket, blev R frifundet.

6.4.6 Adfærdsmangler

Kendelse af 5. november 2012 i sag 63/2011

En direktør for et selskab, der var under tidspres med hensyn til færdiggørelsen af sit årsregnskab, rettede ved brev af 18. marts 2010 efter forudgående samtale henvendelse til revisor R. Af brevet fremgik, at selskabets aktionærer ville vælge R til revisor, hvis regnskabet kunne ligge klar til gennemsyn den 1. april 2010 og indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden den 15. april 2010. I sit svar af 19. marts 2010 bekræftede R, at han var klar til "hurtig udrykning" og udbad sig samtidig en del materiale til brug for arbejdet. I henhold til et generalforsamlingsreferat af 23. marts 2010 i selskabet kunne R alligevel ikke opfylde betingelserne, og en anden revisor valgtes. I henhold til et andet referat af 24. marts 2010 blev R imidlertid valgt. R fremsendte en faktura på 12.500 kr. for det arbejde, der var udført. R anførte i et brev af 29. marts 2010 til selskabets ledelse, at samarbejdet ikke var blevet til noget, da ledelsen ikke ønskede, at R foretog henvendelse til selskabets bank og advokat. Nævnet lagde ved sagens afgørelse til grund, at referatet af 23. marts 2010 var fejldateret. Selskabet klagede efterfølgende bl.a. over, at R havde brudt sin tavshedspligt ved at rette henvendelse til selskabets bank og over fakturaen. Nævnet bemærkede indledningsvist, at nævnet var kompetent, selvom samarbejdet mellem selskabet og R reelt kun havde varet meget kort, fordi indklagede havde påtaget sig erklæringsarbejdet, selvom klager afbrød samarbejdet, og selvom indklagede ikke havde afgivet erklæring på klagers årsrapport. Nævnet udtalte, at det mod indklagedes benægtelse ikke var godtgjort, at banken faktisk var blevet kontaktet, og frifandt derfor indklagede. Nævnet bemærkede vedrørende klagen over fakturaen, at denne klage reelt var en honorarklage, der derfor blev afvist, jf. revisorlovens § 43, stk.3.

6.5 Revisortilsynet

Der henvises til beretningen for 2011 side 83–109.

6.5.1 Kompetence

6.5.1.1 Afgrænsning i forhold til Erhvervsstyrelsen

Kendelse af 29. juni 2012 i sag 50/2011 og 98/2011

RT havde udtaget en revisionsvirksomhed til kvalitetskontrol. Kvalitetskontrollanten holdt et møde med den ene af de 2 indklagede revisorer og konstaterede et muligt habilitetsproblem. Revisor opfordrede kvalitetskontrollanten til at forelægge problemet for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som

herefter korresponderede med revisor. Da kvalitetskontrollanten afgav sin erklæring, tog han forbehold for de erklæringsafgivende revisorers uafhængighed vedrørende 6 erklæringer. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meddelte herefter de indklagede revisorer, at styrelsen havde til hensigt at indbringe dem for Revisornævnet; den ene revisor for at have afgivet 3 erklæringer uden at have været tilknyttet den revisionsvirksomhed, som erklæringerne var afgivet gennem, og begge revisorer for inhabilitet i et antal tilfælde. Styrelsen indbragte efterfølgende revisorerne for Revisornævnet, som afviste klagen med følgende begrundelse:

“...

Ifølge revisorlovens § 34, stk. 3, har Revisortilsynet til opgave at sikre, at kvalitetskontrollen gennemføres i overensstemmelse med lovens regler. Revisortilsynet er efter stk. 1 et paritetisk sammensat, kollegialt organ og må på denne baggrund formodes at besidde en særlig sagkundskab. De afgørelser, som Revisortilsynet træffer om kvalitetskontrollen, er endelige, for så vidt som de ifølge § 51, stk. 3, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

De forhold, som Erhvervsstyrelsens klage i det væsentlige angår, blev konstateret ved en konkret kvalitetskontrol, som Revisortilsynet havde iværksat af de indklagedes virksomhed i henhold til § 34, jf. § 29, og førte til, at forholdene blev angivet som et forbehold i kontrollantens erklæring til Revisortilsynet, jf. § 35, stk. 3.

Det følger derfor af revisorlovens kompetenceordning, at det efter § 35, stk. 5 og 6, tilkom Revisortilsynet at tage stilling til kontrollens udfald, herunder om de indklagede revisorer skulle indbringes for nævnet.

På denne baggrund må der kræves sikre holdepunkter i revisorloven og dens forarbejder for at kunne fastslå, at også styrelsen skulle være beføjet til at træffe afgørelse i så henseende.

Den omstændighed, at Erhvervsstyrelsen efter § 32, stk. 1, og stk. 2, nr. 2, har det generelle ansvar for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, herunder for kvalitetskontrol, og efter § 34, stk. 1, har nedsat Revisortilsynet, giver ikke i sig selv hjemmel til, at styrelsen som sket har kunnet gribe ind i den konkrete kvalitetskontrol ved at udskille og selv overtage bedømmelsen af forhold, der var konstateret ved kontrollen.

Erhvervsstyrelsens indgriben i den verserende kvalitetskontrol kan heller ikke anses som ”opfølgning på en foretagen kvalitetskontrol” som angivet i bemærkningerne til § 37, og styrelsen har derfor heller ikke haft hjemmel til at fravige revisorlovens kompetenceordning.

Herefter har Erhvervsstyrelsen ved at overtage sagen fra Revisortilsynet på et tidspunkt, hvor Revisortilsynet endnu ikke havde taget stilling til kontrollen efter § 35, stk. 5 og 6, handlet uden for sin saglige kompetence. Erhvervsstyrelsens afgørelse om at indklage de registrerede revisorer ... og... for Revisornævnet har derfor ikke fornøden hjemmel i revisorloven.

Som følge heraf afviser nævnet Erhvervsstyrelsens klage, jf. herved også nævnets kendelse af 29. juni 2011 i sag 35/2010.

Bestemmelsen i § 43, stk. 6, 2. pkt., hvorefter nævnet har pligt til at behandle en klage, hvis den er rejst af styrelsen, kan ikke føre til andet resultat, da bestemmelsen efter sin tilblivelseshistorie alene har til formål at fritage styrelsen (og visse andre myndigheder m.v.) for det ellers gældende krav om retlig interesse som betingelse for at kunne indgive en klage....”

6.5.2 Standardbøden ved virksomhedsansvar for mangler ved kvalitetsstyringssystem

6.5.2.1 Når et kvalitetsstyringssystem slet ikke er anskaffet

Kendelse af 11. oktober 2012 i sag 35/2011

En revisionsvirksomhed blev pålagt en bøde på 100.000 kr. for ikke at have et skriftligt beskrevet kvalitetsstyringssystem og for ikke at have anvendt et sådant.

Kendelse af 28. juni 2012 i sag 51/2011

Både revisionsvirksomheden og revisor var indbragt for Revisornævnet. Nævnet fandt det godtgjort, at den indklagede revisionsvirksomhed ikke havde etableret og implementeret et kvalitetsstyringssystem, og virksomheden blev ikendt en bøde på 100.000 kr. Nævnet udtalte, at et af virksomheden fremlagt materiale ikke levede op til de krav, der stilles til et kvalitetsstyringssystem. Der var således ikke skriftlige eller elektroniske generelle procedurer og politikker som omhandlet i RS 1, afsnit 7. Revisor blev fundet skyldig i ikke at have planlagt og dokumenteret sit arbejde tilstrækkeligt. Da forholdet imidlertid var sanktioneret over for revisionsvirksomheden, der var en enkeltmandsvirksomhed, lod nævnet den forskyldte straf herfor bortfalde over for revisor personligt. I samme sag blev revisor fundet skyldig i at have undladt at forsyne en revisionspåtegning med en supplerende oplysning om et ulovligt anpartshaverlån og blev for dette forhold pålagt en bøde på 15.000 kr.

Se også pkt. 6.4.4.2 og 6.5.3.1.

6.5.2.3 Når et kvalitetsstyringssystem er anskaffet, installeret og taget i brug, men systemet lever efter sit indhold ikke op til gældende krav

Kendelse af 17. december 2012 i sag 92/2011

RT havde indbragt både revisionsvirksomhed og revisor for Revisornævnet. Revisornævnet fandt det godtgjort, at revisionsvirksomheden ikke havde etableret og implementeret et tilstrækkeligt kvalitetsstyringssystem, at revisionsvirksomheden ikke havde overholdt standarderne for overvågning, og at revisionsvirksomheden ikke havde anvendt kvalitetsstyringssystemet fuldt ud. Revisionsvirksomheden blev herfor pålagt en bøde på 100.000 kr. Revisor blev fundet skyldig i ikke at have dokumenteret sit arbejde tilstrækkeligt. Da forholdet var sanktioneret overfor virksomheden, som var en en-

keltmandsvirksomhed, lod nævnet den forskyldte straf herfor bortfalde. Revisor blev endvidere fundet skyldig i i to tilfælde at have afgivet revisionspåtegning sammen med personer, som ikke var revisorer, og havde derved overtrådt revisorlovens § 19. Bøden for dette forhold blev fastsat til 5.000 kr.

Kendelse af 11. juni 2012 i sag 41/2011

RT havde indbragt både revisionsvirksomhed og revisor for Revisornævnet. Nævnet fandt, at revisionsvirksomheden ikke havde etableret og implementeret et tilstrækkeligt ajourført kvalitetsstyringssystem. Virksomheden var tidligere forud for det nu begåede forhold fundet skyldig i et tilsvarende forhold samt for brud på habilitetsbestemmelserne. Der var derfor tale om et gentagelsestilfælde, og virksomheden blev pålagt en bøde på 150.000 kr. Revisor blev fundet skyldig i utilstrækkelig dokumentation af uafhængighed i forbindelse med enkeltsager samt for at have afgivet erklæring i strid med erklæringsbekendtgørelsen vedrørende et ulovligt aktionærlån. Revisor blev pålagt en bøde på 10.000 kr., idet overtrædelserne – bortset fra overtrædelserne vedrørende det ulovlige aktionærlån – var sanktioneret over for virksomheden.

Kendelse af 5. oktober 2012 i sag 58/2011

RT havde indbragt både revisionsvirksomhed og revisor for Revisornævnet. Revisornævnet fandt det godtgjort, at det kvalitetsstyringssystem, som revisionsvirksomheden havde etableret, ikke var indholdsmæssigt tilstrækkeligt og ikke blev vedligeholdt, ligesom revisionsvirksomheden ikke havde sikret, at kvalitetsstyringssystemet blev anvendt i fornødent omfang. Revisionsvirksomheden blev herfor pålagt en bøde på 100.000 kr. Revisornævnet fandt revisor skyldig i ikke at have dokumenteret sit arbejde i tilstrækkeligt omfang, anvendelse af et forkeret koncept ved afgivelse af 2 erklæringer og i ikke at have udformet revisionsprotokollater i overensstemmelse med gældende standarder. Idet de forhold, som revisor havde gjort sig skyldig i, til dels omfattede forhold, som efter nævnets praksis begrundede strafbortfald, blev bøden fastsat til 20.000 kr. for revisor.

Kendelse af 5. november 2012 i sag 79/2011

Både revisionsvirksomheden og revisor var indbragt for Revisornævnet. Nævnet lagde til grund, at revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem var mangelfuldt, idet det ikke indeholdt procedurer for kontrol af hvidvask og overvågning (efterfølgende kontrol). Det fandtes videre godtgjort, at der i 3 ud af 6 kontrollerede enkeltsager ikke var tilstrækkelig dokumentation for stillingtagen til uafhængighed i den konkrete opgave, revisionsstrategi og konklusioner, og at revisionsvirksomheden således ikke havde sikret sig, at kvalitetsstyringssystemet anvendtes i fornødent omfang. Herfor og for manglende udførelse af efterfølgende intern kvalitetskontrol af såvel kvalitetsstyringssystemet som på enkeltsagsniveau pålagdes revisionsvirksomheden en bøde på 100.000 kr. Revisor blev fundet skyldig i ikke at have dokumenteret sit arbejde tilstrækkeligt. Da forholdet imidlertid var sanktioneret overfor revisionsvirksomheden, der var et anpartsselskab, hvor den indklagede revisor var indehaver og eneste ansatte, lod nævnet den forskyldte straf herfor bortfalde. Se også under pkt. 6.5.3.1.

Kendelse af 5. november 2012 i sag 79/2010

Både revisionsvirksomheden og revisor var indbragt for Revisornævnet. Nævnet fandt det godtgjort, at den indklagede revisionsvirksomhed ikke havde et tilstrækkeligt skriftligt beskrevet kvalitetsstyringssystem, idet der ikke forelå tilstrækkelige retningslinjer til sikring af trusler mod revisors uafhængighed og procedurer for revisors tavshedspligt, procedurer til sikring af accept og fortsættelse af kundeforhold, procedurer i forhold til hvidvask og økonomiske forbrydelser, procedurer til løsning af erklæringsopgaver samt for opbevaring af dokumentation, og at det utilstrækkelige kvalitetsstyringssystem havde bevirket, at der var gennemgående og generelle mangler ved revisors erklæringsarbejde. Revisionsvirksomheden blev ikendt en bøde på 100.000 kr. Revisor blev fundet skyldig i ikke at have planlagt og dokumenteret sit arbejde tilstrækkeligt. Da forholdet imidlertid var sanktioneret overfor revisionsvirksomheden, der var en enkeltmandsvirksomhed, lod nævnet den forskyldte straf herfor bortfalde. Se også under pkt. 6.5.3.1.

Kendelse af 17. december 2012 i sag 90/2011

Både revisionsvirksomheden og revisor var indbragt for Revisornævnet. Nævnet fandt det godtgjort, at den indklagede revisionsvirksomheds generelle kvalitetsstyringssystem ikke indeholdt tilstrækkelige procedurer for vurdering af uafhængighed, accept og fortsættelse af kundeforholdet samt hvidvask og rapportering af økonomiske forbrydelser. Det fandtes endvidere ved kontrollantens gennemgang af enkeltsager godtgjort, at revisionsvirksomheden havde forsømt sin pligt til at sikre, at kvalitetsstyringssystemet anvendtes i fornødent omfang på enkeltsagsniveau, idet der ikke forelå den fornødne dokumentation. Revisionsvirksomheden blev pålagt en bøde på 100.000 kr. Revisor blev fundet skyldig i ikke at have dokumenteret sit arbejde tilstrækkeligt. Da forholdet imidlertid var sanktioneret overfor revisionsvirksomheden, lod nævnet den forskyldte straf herfor bortfalde. Revisor-tilsynet havde tillige klaget over, at den indklagede revisor i en revisionspåtegning på årsrapporten for et selskab havde undladt at afgive en supplerende oplysning om et ulovligt anpartshaverlån. Herfor blev revisor frifundet med henvisning til, at "forholdet såvel beløbsmæssigt (5.733 kr.) som i forhold til selskabets økonomiske stilling er af bagatelagtig karakter". Se også under pkt. 6.4.4.2 og pkt. 6.5.3.1.

Kendelse af 5. oktober 2012 i sag 77/2011

RT havde indbragt revisionsvirksomheden og revisor personligt for Revisornævnet. Revisionsvirksomheden fandtes skyldig i ikke at have opfyldt sin pligt til at opstille retningslinjer for efterfølgende intern kvalitetskontrol og heller ikke at have foretaget sådan vedligeholdelse af systemet siden sidste eksterne kvalitetskontrol i 2006. Revisionsvirksomheden blev endvidere fundet skyldig i ikke at have sikret sig, at kvalitetsstyringssystemet anvendtes i fornødent omfang, idet der ikke forelå dokumentation for tilstrækkelig planlægning af revisionsopgaverne. Herfor blev virksomheden anset med en bøde på 100.000 kr. For så vidt angår revisor personligt lagde nævnet til grund, at der – i strid med god revisorskik – ikke forelå hverken planlægningsnotat eller revisionsplan i to enkeltsager, ligesom nævnet fandt, at re-

visor ikke havde haft grundlag for at forsyne årsrapporter for to holdingselskaber med en blank revisionspåtegning. Henset til at den manglende dokumentation for planlægning af revisionsopgaverne samtidig var sanktioneret over revisionsvirksomheden, som var en personligt drevet enkeltmandsvirksomhed, og at erklæringsmanglerne i de to årsrapporter var af formel karakter uden betydning for årsrapporternes udvisende, pålagdes revisor en bøde på 20.000 kr. Se også under pkt. 6.5.3.1.

Se også kendelse af 27. juni 2012 i sag 10/2011 omtalt under pkt. 6.4.3.2

6.5.2.4. Når et kvalitetsstyringssystem, der er tilfredsstillende efter sit indhold, både er anskaffet, installeret og taget i brug, men anvendelsen (efterlevelsen) af systemet er i væsentlig grad utilstrækkelig

Kendelse af 5. november 2012 i sag 81/2011

En revisionsvirksomhed havde anskaffet og implementeret et hensigtsmæssigt kvalitetsstyringssystem, men det blev ikke anvendt i fornødent omfang. Den erklæringsafgivende revisor var samtidig indehaver og leder af revisionsvirksomheden og havde i den egenskab forsømt at drage omsorg for systemets effektive anvendelse. Revisor havde dermed pådraget virksomhedens ansvar. Revisionsvirksomheden blev pålagt en bøde på 100.000 kr. herfor. Revisor blev fundet skyldig i at have udarbejdet to forskellige erklæringer vedrørende samme årsrapport, manglende forbehold for fortsat drift, mangler ved datering, overskrift, forkert konklusion og manglende forbehold samt manglende regnskabserklæringer og mangelfuldt revisionsprotokollat. Navnlig henset til punkterne vedrørende manglende forbehold for fortsat drift, forkert konklusion og manglende forbehold fastsatte nævnet bøden for revisor til 40.000 kr.

Kendelse af 13. februar 2012 i sag 19/2011

Revisornævnet fandt det godtgjort, at en revisionsvirksomhed havde forsømt sin pligt til at foretage intern kontrol mindst én gang om året. På grundlag af tilstedeværelsen af gennemgående og generelle mangler i form af manglende dokumentation for planlægning fandt nævnet det videre godtgjort, at revisionsvirksomheden havde undladt at efterleve sin pligt til at sikre sig, at de til revisionsvirksomheden knyttede revisorer anvendte kvalitetsstyringssystemet i fornødent omfang, og dette måtte tilregnes virksomhedens ledelse som en forsømmelse, der pådrog virksomheden disciplinæransvar. Revisor blev pålagt disciplinæransvar for manglende dokumentation og inhabilitet. Virksomheden og revisor blev frifundet i nogle forhold, hvor erklæringerne ikke var fremlagt for nævnet. Overtrædelserne havde fundet sted forud for en tidligere fældende kendelse fra nævnet, hvorfor straffen efter princippet i straffelovens § 89 blev fastsat som en tillægsstraf. Virksomheden, som ved den tidligere kendelse var idømt en bøde på 100.000 kr., blev pålagt en tillægsbøde på 50.000 kr. Revisor, som ved den tidligere kendelse havde fået en advarsel, blev idømt en tillægsbøde på 100.000 kr.

Kendelse af 3. september 2012 i sag 65/2011

Revisionsvirksomheden og revisor var indklaget for nævnet for henholdsvis utilstrækkelig anvendelse af kvalitetsstyringssystemet og manglende dokumentation for udført erklæringsarbejde samt manglende beregning af væsentlighedsniveau. Revisionsvirksomheden blev ikendt en bøde på 100.000 kr., mens den forskyldte straf for revisor bortfaldt, da forholdet samtidig var sanktioneret overfor revisionsvirksomheden. Se også under pkt. 6.5.3.1.

Se tilsvarende afgørelse i kendelse af 3. september 2012 i sag 59/2011.

Kendelse af 21. november 2012 i sag 85/2011

Såvel revisionsvirksomheden som revisor var indklaget for nævnet. Nævnet lagde til grund, at der var fejl og mangler i 4 ud af 6 kontrollerede enkeltsager, og at dette var tilstrækkeligt repræsentativt til at konkludere, at revisor personligt ikke havde overholdt god revisorskik. Nævnet konstaterede, at det fulgte af ansvarsvurderingen vedrørende revisor personligt, at det erklæringsarbejde, der blev udført af revisionsvirksomheden, var mangelfuldt og fejlbehæftet i samme omfang. Henset til karakteren af disse fejl og mangler, fandtes det godtgjort, at revisionsvirksomhedens kvalitetsstyringssystem ikke blev anvendt i fornødent omfang. Revisionsvirksomheden, der var en enkeltmandsvirksomhed med den indklagede revisor som eneste revisor, blev herfor samt for overtrædelse af revisorlovens § 27, stk. 1, ved ikke at have offentliggjort en årlig gennemsigtighedsrapport på sin hjemmeside inden 3 måneder efter udløbet af revisionsvirksomhedens regnskabsår, pålagt en bøde på 125.000 kr. Nævnet lod den forskyldte straf for revisor bortfalde, da forholdet samtidig var sanktioneret overfor revisionsvirksomheden. Se også under pkt. 6.5.3.1.

Se også kendelse af 5. oktober 2012 i sag 77/2011 refereret under pkt. 6.5.2.3 og kendelse af 21. december 2012 i sag 67/2011 (Refereret under punkt 6.3.4)

6.5.3. Anvendelsesområdet for strafbortfald

6.5.3.1. Tilfældegruppe 1 (overvejende formelle fejl, der ikke har ført til indholdsmæssige fejl)

Se kendelse af 28. juni 2012 i sag 51/2011 refereret under pkt. 6.5.2.1., kendelse af 5. november 2012 i sag 79/2011 refereret under pkt. 6.5.2.3, kendelse af 5. november 2012 i sag 79/2010 refereret under pkt. 6.5.2.3, kendelse af 17. december 2012 i sag 90/2011 refereret under 6.5.2.3, kendelse af 21. november 2012 i sag 85/2011 refereret under pkt. 6.5.2.4, kendelse af 3. september 2011 i sag 65/2011 refereret under pkt. 6.5.2.4 og kendelse af 5. oktober 2012 i sag 77/2011 refereret under pkt. 6.5.2.3.

6.5.3.2. Tilfældegruppe 2 (alvorlige erklæringsfejl)

Se kendelse af 15. oktober 2012 i sag 78/2011 refereret under 6.5.3.4 og kendelse af 5. november 2012 i sag 81/2011 refereret under pkt. 6.5.2.4.

6.5.3.3 Tilfældegruppe 3 (alvorlige erklæringsfejl og mindre formelle fejl)

Se kendelse af 5. oktober 2012 i sag 58/2011 refereret under pkt. 6.5.2.3 og kendelse af 17. december 2012 i sag 92/2011 refereret under pkt. 6.5.2.3.

6.5.3.4 Tilfældegruppe 4 (kun individualansvar, ikke tillige virksomhedsansvar)

Kendelse af 15. oktober 2012 i sag 102/2011

Efter en kvalitetskontrol blev alene revisor indklaget for Revisornævnet. Nævnet fandt det bevist, at revisor i forbindelse med erklæringsafgivelse vedrørende et ApS ikke i sine arbejdspapirer tilstrækkeligt tydeligt og klart havde dokumenteret, at der var foretaget revision af værdiansættelsen af koncerntilgodehavender, at var sket en vurdering af en kautionsforpligtelse samt at der var udført revisionshandlinger til afdækning af spørgsmålet om going concern. Nævnet lagde ved fastsættelsen af bøden vægt på, at det må anses for grundlæggende og essentielt, at en revisor i forbindelse med afgivelse af erklæring som offentlighedens [tillids]repræsentant nøje har overholdt kravene vedrørende førelse af arbejdspapirer. Nævnet fandt endvidere, at der var tale om en formel overtrædelse. Bøden blev fastsat til 10.000 kr.

Kendelse af 13. november 2012 i sag 42/2011

Både en enkeltmandsrevisionsvirksomhed og revisor var indklaget for Revisornævnet, men klagen mod virksomheden blev afvist, da denne var ophørt og afmeldt i Revireg, inden klagesagen blev afgjort. Nævnet fandt det godtgjort, at revisors arbejde på de konkrete sager kun var delvist dokumenteret. Da klagen over virksomheden var afvist, fandt nævnet ikke grundlag for at lade straffen for revisor bortfalde, men fastsatte en bøde, der henset til, at revisor havde afmeldt sin virksomhed, og at han var 74 år, fastsattes til 15.000 kr.

Kendelse af 29. maj 2012 i sag 46/2011

Både en enkeltmandsrevisionsvirksomhed og revisor var indklaget for Revisornævnet, men klagen mod virksomheden blev tilbagekaldt, da virksomheden var ophørt og afmeldt i Revireg, inden klagesagen blev afgjort. Nævnet fandt det godtgjort, at der savnedes dokumentation for, at revisors erklæringsarbejde levede op til gældende krav med hensyn til planlægning og udførelse af arbejdet. Nævnet fandt det videre godtgjort, at revisor havde undladt at tage forbehold i en revisionspåtegning på trods af, at revisionen ikke kunne gennemføres, hvorved revisor ikke kunne udtrykke en konklusion om årsrapporten. Endvidere var en supplerende oplysning placeret før konklusionen, ligesom det ikke fremgik, at den vedrørte forhold i regnskabet. Revisor blev pålagt en bøde på 50.000 kr.

Kendelse af 15. oktober 2012 i sag 78/2011

Både revisionsvirksomheden og revisor var indbragt for Revisornævnet. Revisionsvirksomheden blev frifundet for en klage vedrørende utilstrækkelig anvendelse af kvalitetsstyringssystemet. Nævnet udtalte, at de af tilsynet påpegede fejl og mangler i enkeltsagerne ikke var så ensartede og gennemgående, at de kunne anvendes som bevis for, at kvalitetsstyringssy-

stemet ikke anvendtes i fornødent omfang, idet de omhandlede fejl og mangler alene forekom i 2 af 4 gennemgåede enkeltsager. Revisor var indklaget for ikke at have udført tilstrækkeligt og dokumenteret arbejde vedrørende going concern i en revisionssag, hvor der ca. 8 måneder efter erklæringstidspunktet blev afsagt konkursdekret over den pågældende virksomhed for at have afgivet erklæringer, som ikke overholdt kravene i erklæringsbekendtgørelsens §§ 5, 6 og 7 og i de anvendte revisionsstandarder og for i to tilfælde at have dateret og underskrevet revisionspåtegninger inden ledelsens underskrift. Nævnet fandt revisor skyldig i disse klagepunkter og pålagde revisor personligt en bøde på 40.000 kr.

Kendelse af 17. december 2012 i sag 87/2011

Er refereret under punkt 6.2.2.3.

6.6 Visse spørgsmål om strafskyld og strafudmåling

Der henvises til beretningen for 2011 side 109-119.

Kendelse af 11. juni 2012 i sagerne 1/2011 og 49/2011

Revisor R medvirkede ved stiftelsen af et anpartsselskab, A ApS, i hvilket indskudskapitalen, 80.000 kr., var tilvejebragt ved apportindskud. I vurderingsberetningen anførte R, at indskuddet omfattede bl.a. "ægte smykker og inventar, immaterielle rettigheder. . ." og andre aktiver. Det anførtes endvidere, at indskuddet af R var vurderet med udgangspunkt i tredjemands vurdering af aktiverne samt R's eget kendskab til de pågældende aktiver og kendskab til branchens forhold. A ApS stiftede efterfølgende 32 anpartsselskaber. I alle disse selskaber bestod kapitalen på 80.000 kr. af en fordring på stifteren, A ApS. R underskrev vurderingsberetninger i alle de 32 selskaber. R anførte i samtlige vurderingsberetninger, at indskuddet omfattede tilgodehavende i moderselskabet A ApS, som var vurderet med udgangspunkt i moderselskabets indre værdi på stiftelsestidspunktet. Da Erhvervs- og Selskabsstyrelsen var af den opfattelse, at R havde omgået reglerne om vurderingsberetninger, jf. selskabslovens § 35, stk. 2, lukkede styrelsen for R's adgang til at benytte Webreg, hvilken afgørelse blev stadfæstet af Erhvervsankenævnet. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indklagede herefter R for nævnet. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen gjorde herunder bl.a. gældende, at R havde tilsidesat god revisorskik ved at medvirke til, at selskaber stiftedes ved indskud af fordringer på stifteren i strid med selskabslovens 35, stk. 2, og RS 3000, afsnit 8. Indklagede gjorde her over for bl.a. gældende, at han ikke var enig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens fortolkning af selskabslovens § 35, stk. 2, der efter hans opfattelse vedrørte en anden situation end den foreliggende. Nævnet udtalte, at fordringer på stiftere ikke kan indskydes eller overtages af selskaber og derfor heller ikke kan benyttes som stiftelsesgrundlag. Dette burde efter nævnets opfattelse have stået klart for R. Nævnet tillagde ikke R's opfattelse af fortolkningen af loven betydning.

Nævnet behandlede samtidig en af en privat klager indgivet klage over R i forbindelse med dennes bistand til klageren i forbindelse med erklæringsafgivelse. Nævnet fandt i den forbindelse, at R ikke havde handlet med den

hurtighed og omhyggelighed, der kunne forventes. Nævnet fandt endvidere R skyldig i nogle yderligere, mindre væsentlige overtrædelser. Navnlig under hensyn til den af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indgivne klage pålagde nævnet R en bøde på 200.000 kr. Kendelsen er indbragt for domstolene.

6.6.3. Frakendelse

Kendelse af 5. oktober 2012 i sag 38/2011

Revisor A afgav revisionspåtegning og vurderingsberetning på åbningsbalancerne for moder- og datterselskaber samme dag, som han på selskabernes stiftende generalforsamling blev valgt til bestyrelsesformand. Nævnet lagde til grund, at revisor A, da han afgav sine erklæringer, måtte have været vidende om, at der på generalforsamlingen ville blive peget på ham som bestyrelsesformand – og på forhånd havde indvilget heri – og fandt, at revisor herved havde overtrådt revisorlovens § 24, stk. 1, jf. stk. 2. Henset til at der var tale om flere tilfælde af ulovlig erklæringsafgivelse, blev indklagede pålagt en bøde på 125.000 kr. Et yderligere klagepunkt over fejl i erklæringerne blev i overensstemmelse med nævnets praksis, hvorefter strafansvaret for inhabilitet absorberer strafansvaret for eventuelle fejl begået ved den ulovlige erklæringsafgivelse, ikke taget under påkendelse.

Revisor blev frifundet for en påstand om rettighedsfrakendelse med følgende begrundelse:

”Indklagede er nu tre gange inden for en periode på ca. ni år fundet skyldig i alvorlige tilsidesættelser af god revisorskik, der har medført bøder på henholdsvis 100.000 kr. i 2003, 100.000 kr. i 2008 og nu 125.000 kr. Afgørelserne er således ikke faldet inden for et kortere tidsinterval, men med et længere tidsrum – omkring 4-5 år – mellem afgørelserne. Bøderne har hver gang været betydelige, men dog ikke i den øverste del af bøderammen.

Hertil kommer, at Erhvervsstyrelsen navnlig har begrundet påstanden om frakendelse med henvisning til sagens forhold 2, der – som ovenfor anført – ikke er taget under påkendelse af nævnet og ikke er tillagt betydning ved sanktionsfastsættelsen.

Efter en helhedsbedømmelse af de foreliggende overtrædelsers karakter, alvor og hyppighed og med en vis hensyntagen til retspraksis om frakendelse inden for beslægtede erhverv, jf. Højesterets dom i UfR 2012.616H, finder nævnet herefter, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for frakendelse af godkendelsen efter revisorlovens § 44, stk. 2...”

6.9 Domstolsprøvelse af Revisornævnets afgørelser

Der henvises til beretningen for 2011 side 125-126.

I årsberetningen for 2010 s. 86 er omtalt sagen 34/2009, kendelse af 12. april 2010. Denne kendelse blev af den indklagede revisor, der ved kendelsen var pålagt en bøde på 150.000 kr., indbragt for domstolene. Byretten stadfæstede kendelsen. Byrettens dom blev ved Østre Landsrets dom af 14. december 2012 stadfæstet, idet landsretten

dog ændrede begrundelsen således, at forholdet ikke fandtes omfattet af revisorlovens § 11, stk. 2, nr. 4, men derimod bl.a. § 11, stk. 2, nr. 6.

Sagen 37/2009, kendelse af 29. juni 2011, der er omtalt i årsberetningen for 2011 s. 52, blev efter beretningsperiodens udløb afgjort af Københavns Byret, der frifandt den indklagede revisor. Sagen er af Revisornævnet indbragt for landsretten.

Udover denne sag verserede ved beretningens afslutning 3 sager ved domstolene, herunder den ovenfor under 6.5.3.4 omtalte 1/11 og 49/11.